

รู้บัญชี

อย่างง่าย?

90 นาที

ผศ.อำนาง รัตนสุวรรณ
ธีรเสฏฐ์ ศิรณานนท์



ISBN 978-616-7707-88-4



รู้บัญชีอย่างง่ายใน 90 นาที
ราคา 88.00 บาท





EDITOR'S talk

บัญชีเป็นเรื่องที่ไม่ยากครับ .. เพียงแต่ต้องจับประเด็นพื้นฐานในการบันทึกรายการให้ได้เท่านั้น ซึ่งในหนังสือเล่มนี้ได้อธิบายถึงหลักการบันทึกรายการบัญชี บัญชีแบบตัว T การหายอดคงเหลือของแต่ละบัญชี ไปจนถึงการจัดทำงบการเงิน พร้อมเสียงบรรยาย MP3 ประกอบทุกหน้า เพื่อสร้างความเข้าใจให้ทุกคนสามารถเรียนรู้บัญชีได้ใน 90 นาที

“การเรียนรู้บัญชีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทำงานไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตาม หากสามารถรู้ถึงที่มาที่ไปของรายการที่เกิดขึ้น หรือผลกระทบต่องบการเงินแล้ว ก็จะช่วยให้ตัวเองมี Value เพิ่มขึ้น”

“

พร้อมเสียงบรรยาย MP3
ประกอบทุกหน้า

”

CONTENTS

1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี
Introduction to Accounting
.....3

2 หลักการบันทึกรายการ
Entry Principles
.....20

3 การบันทึกรายการตามหลักบัญชี
Accounting Entry
.....38

4 การจัดทำงบการเงิน
Financial Statement
.....55

“
เริ่มต้นเรียนรู้บัญชีอย่างง่าย
ด้วยการเข้าใจฐานะการเงิน
ส่วนบุคคล
”



1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี Introduction to Accounting

การบัญชี (Accounting) เป็นเรื่องของการจดบันทึกรายการหรือข้อมูลที่เป็นจำนวนเงิน รายการประเภทเดียวกันจะถูกบันทึกไว้ด้วยกัน และเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งจะสรุปยอดของ รายการต่างๆ ที่ได้บันทึกไว้ว่า แต่ละรายการมียอดเป็นเท่าใด แล้วจัดทำเป็นรายงานใน รูปแบบมาตรฐานที่กำหนดไว้เพื่อแสดงความเป็นไปได้ของธุรกิจให้แก่บุคคลกลุ่มต่างๆ ที่สนใจ ได้รับทราบ รายงานที่จัดทำขึ้นนี้เรียกว่า งบการเงิน (Financial Statement) ซึ่งประกอบด้วย งบกำไรขาดทุน (Income Statement) งบแสดงฐานะการเงิน (Financial Position Statement) และ งบกระแสเงินสด (Statement of Cash Flows)

บุคคลกลุ่มต่างๆ ได้แก่ บุคคลภายนอกกิจการที่มีส่วนได้เสียกับกิจการ ต้องการข้อมูลใน งบการเงินในวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้การค้า หน่วยงานของรัฐ เป็นต้น และ บุคคลภายในกิจการ เช่น ผู้บริหารในระดับต่างๆ ที่ต้องการข้อมูลทางการบัญชีเพื่อนำไปใช้ใน การวางแผนและควบคุมการดำเนินงานของกิจการ เป็นต้น



หลักและแนวความคิดในทางการบัญชี

เนื่องจากงบการเงินมีประโยชน์ต่อบุคคลหลายฝ่าย ข้อมูลในงบการเงินที่นำเสนอต่อบุคคลกลุ่มต่างๆ นั้น จึงต้องเป็นข้อมูลที่มีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้ ประการแรกมีความเกี่ยวข้อง (Relevance) กับการตัดสินใจของผู้ใช้ งบการเงิน นั่นคือ ข้อมูลในงบการเงินสามารถใช้ประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้ ประการที่สองมีความเชื่อถือได้ (Reliability) นั่นคือ ต้องเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงธรรม ไม่ใช่ข้อมูลที่เสริมแต่งขึ้นเพื่อหวังประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด ประการที่สามการเปรียบเทียบกันได้ (Comparability) นั่นคือ ข้อมูลคนละงวดเวลากันต้องเปรียบเทียบกันได้ และต้องสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลในงบการเงินของกิจการอื่นได้ด้วย

ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของผู้ใช้งบการเงินทุกกลุ่ม จึงมีข้อกำหนดให้งบการเงินของทุกกิจการ ต้องได้รับการตรวจสอบจากบุคคลภายนอกกิจการที่เรียกว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เพื่อให้ออกความเห็นว่างบการเงินของกิจการนั้นๆ ได้จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป (Generally Accepted Accounting Principles; GAAP) หรือไม่ สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกมาตรฐานการบัญชีหลายฉบับ ทั้งนี้เพื่อให้ นักบัญชีซึ่งเป็นผู้จัดทำงบการเงินได้ถือเป็นหลักปฏิบัติ มาตรฐานฉบับต่างๆ นั้น ล้วนแต่มีรากฐานมาจากหลักและแนวความคิดในทางการบัญชีดังนี้



1. หลักหน่วยเงินตรา

ปัจจุบันเราใช้เงินตราเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยน ดังนั้นในการบันทึกหรือรายงานข้อมูลทางบัญชีจะต้องบันทึกหรือรายงาน ด้วยหน่วยเงินตราเสมอ ซึ่งจะทำให้ข้อมูลทางบัญชีสามารถสื่อความหมายกับผู้ที่ใช้ข้อมูลทางบัญชีได้เป็นอย่างดี ในกรณีที่มีการบันทึกรายการบัญชีด้วยเงินสกุลต่างประเทศ ก็ต้องแปลงค่าเงินให้เป็นเงินบาทด้วย

2. หลักความเป็นหน่วยงานของกิจการ

กิจการต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นมา ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัดก็ตาม ถือว่าเป็นหน่วยงานที่แยกเป็นอิสระจากเจ้าของกิจการ ดังนั้น ข้อมูลของแต่ละกิจการจะต้องบันทึกแยกจากกัน และต้องแยกออกจากส่วนของเจ้าของด้วย ทั้งเพื่อที่จะทำให้การวัดผลการดำเนินงานของแต่ละกิจการเป็นไปอย่างถูกต้อง เช่น นายสมานมีกิจการ 2 ประเภท คือ กิจการซ่อมรถ และกิจการตัดผม นายสมานจะต้องบันทึกสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และ ค่าใช้จ่าย ของแต่ละกิจการแยกจากกัน และไม่นำเอารายได้และค่าใช้จ่ายของครอบครัวมารวมกับของกิจการ

ในแง่ของกฎหมาย สินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นของกิจการ (เจ้าของคนเดียว) และสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นของส่วนตัวเจ้าของ เป็นส่วนเดียวกัน

แต่หากมีการจดทะเบียนนิติบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด จะถือว่าเป็นคนละส่วนกัน



3. หลักการดำเนินงานต่อเนื่อง

การจัดทำงบการเงินของกิจการต่างๆ จัดทำขึ้นตามข้อสมมติที่ว่า กิจการจะยังคงดำเนินงานต่อเนื่องไปเรื่อยๆ สินทรัพย์ของกิจการมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงาน มิได้มีไว้เพื่อขาย ดังนั้น สินทรัพย์ของกิจการที่แสดงในงบดุลจึงแสดงด้วยราคาทุน เช่น ที่ดินซึ่งใช้เป็นที่ตั้งอาคารของกิจการ ซื้อมาเมื่อ 5 ปีที่แล้วราคา 1,000,000 บาท ราคาตลาดปัจจุบันมีราคา 5,000,000 บาท งบดุลของปีปัจจุบันยังคงแสดงที่ดินด้วยราคา 1,000,000 บาทเช่นเดิม อย่างไรก็ตาม แนวความคิดในเรื่อง “การดำเนินงานต่อเนื่อง” ไม่อาจจะนำมาใช้ได้เมื่อ มีเหตุชี้ชัดว่า จะหยุดการดำเนินงาน เช่น เลิกหรือขายกิจการ ในกรณีนี้ควรแสดงสินทรัพย์ด้วยราคาตลาดในปัจจุบัน (Current Market Value)

4. หลักงวดเวลา

เมื่อได้จัดตั้งกิจการขึ้นมาแล้ว บุคคลหลายฝ่ายที่มีส่วนได้เสียกับกิจการย่อมต้องการทราบผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการเป็นระยะๆ ดังนั้น จึงต้องมีการแบ่งการดำเนินงานออกเป็นงวดๆ เรียกว่า **งวดบัญชี (Accounting Period)** ระยะเวลาของงวดบัญชีอาจจะเท่ากับ 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี ทั้งนี้เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานทางการเงินได้

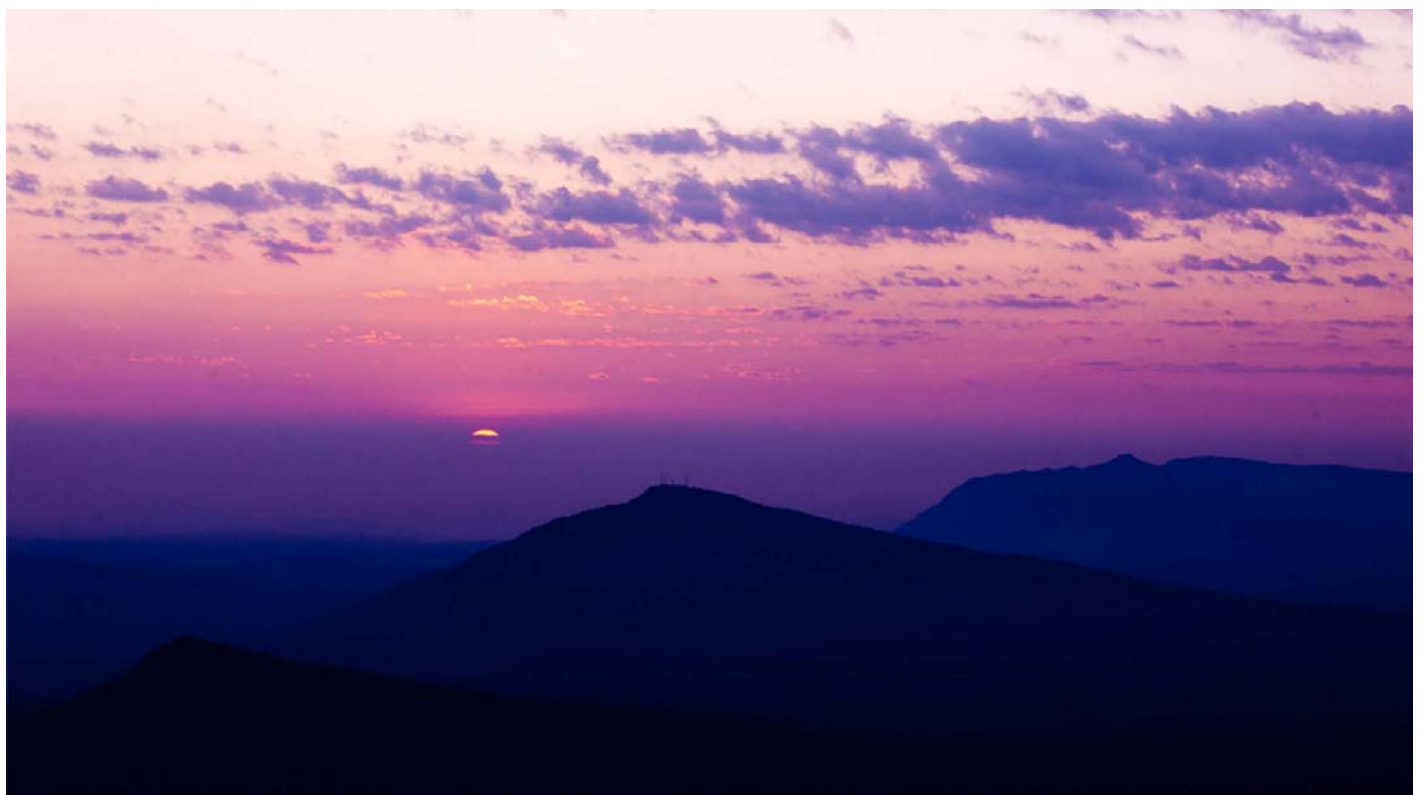


5. หลักราคาทุนเดิม

โดยส่วนใหญ่กิจการบันทึกและแสดงสินทรัพย์ในงบดุลตามราคาที่ได้จ่ายไปจริง (ราคาทุนเดิม) แม้ว่าต่อมาสินทรัพย์นั้นจะมีราคาสูงขึ้นจากเดิมก็ตาม แต่จะยังคงแสดงสินทรัพย์นั้นตามราคาทุนเดิม เช่น ที่ดินซึ่งใช้เป็นที่ตั้งอาคารของบริษัทซื้อมาในราคา 1,000,000 บาท ต่อมาอีก 5 ปีราคาที่ดินเพิ่มเป็น 5,000,000 บาท กิจการจะยังคงแสดงราคาที่ดินในงบดุลตามราคาที่ได้ซื้อมาคือ 1,000,000 บาท ส่วนหนี้สินจะบันทึกด้วยจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายชำระ

6. หลักความน่าเชื่อถือ

ข้อมูลในงบการเงินจะมีความน่าเชื่อถือเมื่อ แสดงข้อมูลตามความจริงที่ควรจะเป็น แสดงข้อมูลอย่างมีเหตุผล สามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้ และข้อมูลต้องมีความเป็นกลาง นั่นคือ ต้องไม่แสดงข้อมูลในลักษณะที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินตัดสินใจตามที่ต้องการ



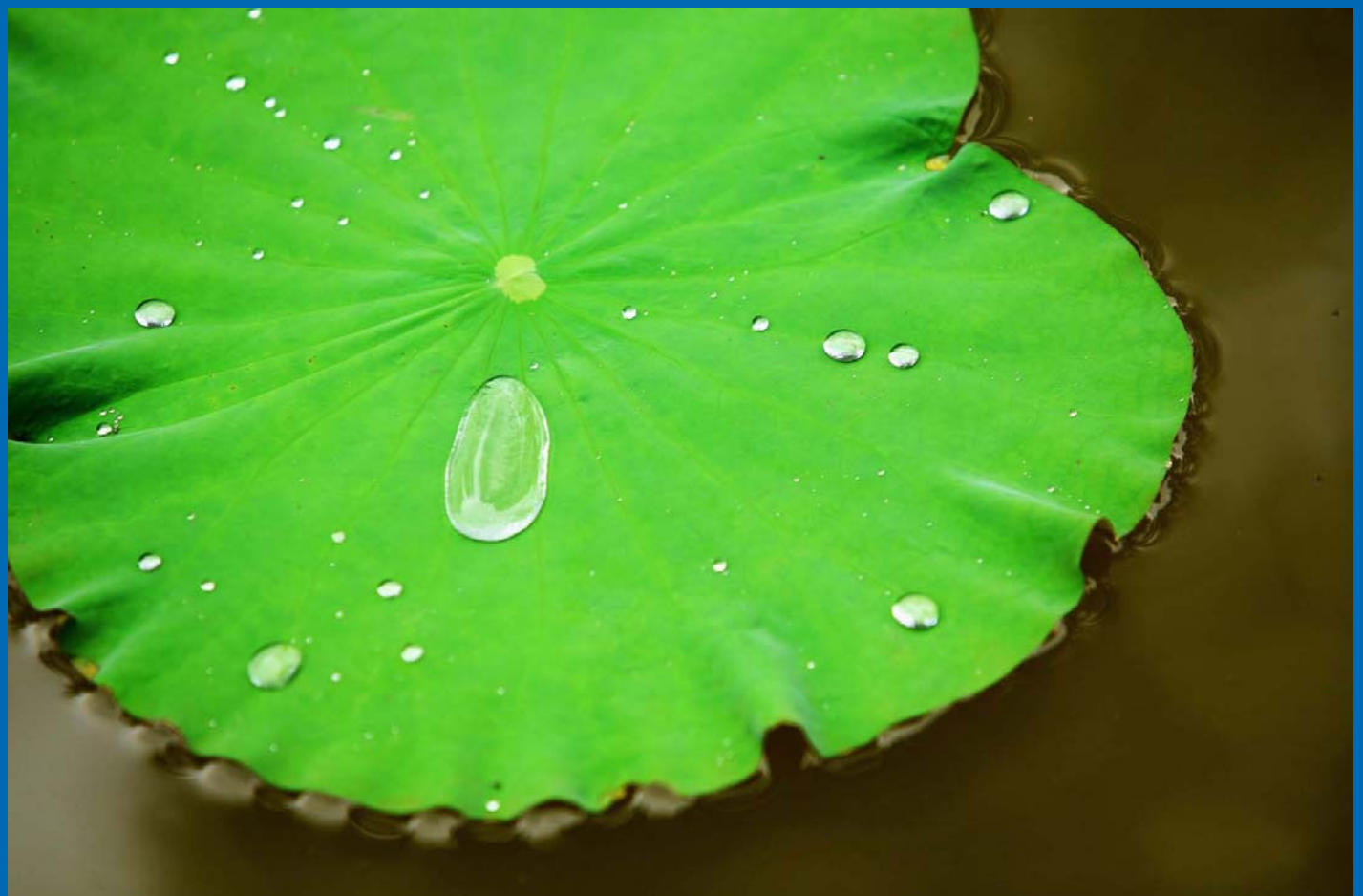
7. หลักการเกิดขึ้นของรายได้

กิจการจะรับรู้รายได้ (บันทึกรายได้) เมื่อรายได้เกิดขึ้น รายได้เกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าแล้ว (สำหรับกิจการที่ขายสินค้า) หรือเมื่อการให้บริการแก่ลูกค้าได้สิ้นสุดลงแล้ว (สำหรับกิจการที่ขายบริการ) ไม่ได้ยึดเอาเงินสดที่ได้รับมาเป็นเกณฑ์ในการแสดงเป็นรายได้ การแสดงรายได้ตามเกณฑ์นี้เรียกว่า **เกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis)** ดังนั้นรายได้ที่แสดงในงบกำไรขาดทุน จึงหมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นแล้วในงวดบัญชี ไม่ได้หมายถึงจำนวนเงินที่ได้รับจากการขายสินค้าหรือขายบริการ สำหรับรายได้บางประเภทเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง จะรับรู้รายได้ตามส่วนของระยะเวลาที่ให้บริการแก่ลูกค้าแล้ว

เช่น ได้รับเงินค่าเช่าอาคาร 30,000 บาท เป็นของระยะเวลา 3 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 25X1 รายได้เกิดขึ้นต่อเนื่องทุกๆ วัน ยอดค่าเช่าที่จะรับรู้เป็นรายได้ของงวดบัญชีนี้ (ปี 25X1) ก็คือ 20,000 บาท (ให้บริการแล้ว 2 เดือน) ส่วนอีก 10,000 บาท จะรับรู้เป็นรายได้ปีหน้า (ปี 25X2)



ตัวอย่าง ร้านซ่อมรถแห่งหนึ่ง ได้ซ่อมรถให้ลูกค้ารายหนึ่งเสร็จเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 25X1 คิดค่าซ่อมรถ 1,000 บาท ลูกค้ามารับรถในวันที่ 7 ธันวาคม 25X1 แต่ยังไม่ได้ชำระเงิน ตามตัวอย่างนี้ ถือว่ารายได้เกิดขึ้นแล้วในปี 25X1 ดังนั้นต้องแสดงค่าซ่อมรถจำนวน 1,000 บาทเป็นรายได้ของปี 25X1 และแสดงรายการลูกหนี้การค้าในปี 25X1 จำนวน 1,000 บาท เนื่องจากลูกค้ายังไม่ได้ชำระเงิน



ในปี 25X2 ลูกค้ามาชำระค่าซ่อมรถในวันที่ 4 มกราคม 25X2 กิจการรับเงิน 1,000 บาท ถือว่าเป็นการเก็บเงินจากลูกหนี้การค้า



8. หลักการจับคู่ค่าใช้จ่ายกับรายได้

เป็นการพิจารณาว่า รายการใดบ้างที่ต้องแสดงเป็นค่าใช้จ่ายหรือเป็นต้นทุนที่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งต้องนำไปเปรียบเทียบกับรายได้เพื่อคำนวณหากำไรขาดทุน ค่าใช้จ่ายสามารถแบ่งออกตามลักษณะการเกิดขึ้นได้ 2 ประเภท คือ **ค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับรายได้ (Direct Matching)** เช่น ซื้อสินค้ามาราคาชิ้นละ 30,000 บาท ขายไปในราคา 50,000 บาท รายได้จากการขายเกิดขึ้น 50,000 บาท และค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นทันทีเช่นกัน คือ 30,000 บาท (เรียกว่าต้นทุนสินค้าที่ขาย) ส่วนค่าใช้จ่ายอีกประเภทหนึ่งเรียกว่า **ค่าใช้จ่ายสำหรับงวด (Period Expense)** ค่าใช้จ่ายประเภทนี้เกิดขึ้นตามช่วงเวลา เช่น เงินเดือน ค่าเช่าสำนักงาน และค่าประกันภัย เป็นต้น ค่าใช้จ่ายของงวดบัญชีจะต้องแสดงเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้วเท่านั้น ไม่ได้ยึดเอาการจ่ายเงินเป็นเกณฑ์ในการแสดงค่าใช้จ่าย การแสดงค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์นี้เรียกว่า **เกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis)**

